

Začátkem roku 1970 měl chlapecký oddíl 31 členů, dívčí oddíl 22 členek.

Vedoucí oddílu: Karel Janáček - Tarzan I.

Zástupce vedoucího: Jan Křivský- Luňák.

Zástupkyně ved. odd.: Alena Holubářová.

Zástupkyně ved. odd.: Vladěna Pelikánová.

Chlapecký oddíl je rozdělen na 3 družiny: Tygři, Ostrříži, Vlčata.

Rádcevé Tygrů: Vít Janáček- Černý Bill, Václav Hamsa-Tarzan II

Rádcevé Ostrřížů: Slávek Vopršal-Grizzly, Sl. Křivský-Kondor.

Rádcevé Vlčat: Vláďa Vašíček, Jaromír Koutník.

Dívčí oddíl je rozdělen na 2 družiny: Světlušky-Veverky, skautky- Jiříčky.

Rádkyně světlušek-Veverek: Vladěna Pelikánová, Mirka Culková.

Rádkyně skutek-Jiříček: Alena Holubářová

XX

P o k ř í k y.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

1. Chlapecký oddíl:

Vlast svoji chcem budovat, hory, lesy milovat, volní býti
jako ptáci, zdraví Vás sobiňovští junáci!

2. Dívčí oddíl:

Ať je teplo nebo zima, v Sobiňově je to prima, ať je teplo
nebo mráz, dívčí oddíl zdraví Vás!

3. Družina Vlčat:

Vlčata jsme ještě malá, máme však svůj cíl, dobré skutky
chceme dělat, aby byl vždy mír!

4. Družina Tygrů:

Kdo chce prožít krásné mládí, s námi Tygry ať hned pádí.
Do přírody, do lesa, skautská jsme noblesa.

5. Družina Jiříček:

Les a voda, čistý vzduch, v mladém těle zdravý duch, pří-
rodu, vlast milujem, jiříčky se jmenujem!

6. Družina Veverek:

Hupky, hupky, hupky, přes kameny kupky, v lese, v řece, na
rybníce, veselé jsme veveřice!

Jmenuje se Jirka. Navštěvuje právě sedmou třídu. Přes léto chodí často do přírody, ale teď v zimě, když se po polích prohání ledový víchř, zůstává doma. Aby byl přírodě blíž, postavil si za okny krmítka. Celé odpoledne vydrží sedět u okna a pozoruje ptáky. Poznává svárlivé zvonky, čiperné sýkory, neduvěřivé a opatrné pěnkavy, tiché hýly, panovačné kosy a má radost, že jim alespoň trochu může ulehčit tvrdý život. Zase jednou seděl u okna a pozoroval. Znenadání se ptáci rozprchli, každý letěl na jinou stranu. Kdo způsobil ten zmatek? Jirka vstává a rozhlíží se. A uviděl. Jako stín se propletl mezi větvemi stromů krahujec. Jeden opeřенец zkončil v jeho pařátech. Jirka ustrnul. Celý večer, když usínal, musil myslet na nebohého ptáka.

Druhý den v tutéž hodinu si přilétl krahujec opět pro kořist. Stejný výjev se opakeval i třetího dne. Jirka viděl, jak mu ptáci mizí před očima. Každým dnem jeden ubyl. Jednou to byl kos, podruhé zvenek, potřetí hýl.

Jirka už v noci nespál. Čtvrtý den se rozhodl. Sedl si na verandu k otevřenému oknu a do ruky vzal vzduchovku.

Krahujec přilétl. Tentokrát nezaútočil hned. Usedl na vedlejší větev, přímo Jirkovi na mušce. Jirka váhal. Co si mu říkalo, aby nestřílel. Přesto zacílil a zmáčkł kořutku.

Vyšla rána. Krahujec zůstal sedět na větvi. Pojednou se zvrátil nazad. Křídla několikrát na prázdno máchl. Marně. Tělo drobného dravce spadlo na ztvrdlý sníh. Krahujec zůstal ležet na zádech, s roztáženými křídly. Sírově žluté nohy trčely vzhůru a pařáty se svíraly v poslední křeči.

"Hurá!" radostně zaječel Jirka, odhodil vzduchovku a vyběhl ven. Když se sklonil nad umírajícího ptáka, všechna radost z něho vyprchala. Neviděl už bezohledného lupiče, ale chrabrého bojovníka, nezáluďného tvora, který dával své kořisti možnost skryt se, utéci. V tu chvíli se Jirka obrovsky zastyděl. Zatím krahujec hleděl k obloze, hleděl na větve

stromů, na vzdálený les, jako když se loučí. Poté se zahleděl na Jirku. Jirka pochopil, že dravec nevráždil, že zabíjel jen proto, aby sám mohl žít.

"Už nikdy nevezmu zbraň na živého tvora," přísahá Jirka septem nad mrtvým krahujcem, "už nikdy nevystřelím"/

Vzal tělo mrtvého ptáka domů na vycpání, aby mu stále připomínalo velkou přísahu.

Napsal - Luňák

.....

C V I Č T E S E v s e b e o b r a n ě !!!

B r a t r B l o o d y F o x přepaden!
U t r p ě l zranění na ruce a noze!

Víte všichni, že Bloody Fox jeden z dobrých skautů je v teletilní škole v Liberci. Na sobotu a neděli přijíždí do Sobířova, aby s námi mohl prožít několik hodin v bratrském a sesterském kruhu. 18. ledna, v neděli večer, když přijel z domů a v Liberci přicházel od nádraží k internátu, byl přepaden čtyřmi chuligány, kteří ho bezdůvodně a nemilosrdně ztloukli. Podle jeho vyprávění došlo v Liberci v krátké době k sedmnácti přepadům.

Bratři a sestry, my skauti hájíme právo a spravedlnost, nikdo z nás se nesníží k takovým činům!

Musíme se však dokázat, v případě napadení zlým člověkem, b r á n í t ! K tomu nám pomohou cviky sebeobrany.

Proti hrubé síle použijeme d u š e v n í c h schopností, rychlosti, obratnosti a postřehu. Naučenými cviky sebeobrany zdeláme útočníka daleko silnějšího, než jsme sami. Budete-li znát, aspoň základní hmaty, bolestivá místa na těle útočníka, již jste ve výhodě!!!

Tarzan.

.....

Proč jsem skautem a vedu oddíl?

Je mi 41 let. Jako desetiletý chlapec jsem vstoupil do junáckého oddílu. Bylo to v době, kdy nad Evropou se vznášela hrozná, krvavá válka, jakou lidstvo ještě nepoznalo.

Psal se rok 1938. Nechápal a nevěděl jsem jakým utrpením projde naše krásná vlast. Bratři vedoucí nás vedli do přírody, učili žít po skautsku. Přišla okupace Němci. Následoval rozehnutí celé junácké organizace, vedoucí junáci byli zatýkáni, odvlékáni do koncentračních táborů, popraveni.

Však v našich mladých srdcích již byla zaseta láska k přírodě. Každou neděli v létě, v zimě jsme směřovali ke studneckému lesu. Oblíbené místo bylo v Černém dole. Ználi jsme tam každý strom, každý kámen. Další výpravy jsme pořádali na Železné hory a na Škeleohraď. Nebyli jsme již organizováni, neměli jsme vůdce, který by nás usměrňoval, byla to jen parta chlapců, kteří v tomto hrozném požáru země, utíkali do přírody, do lesů, kde byl klid, kde ptáci, zvěř žili stále stejným životem.

Rok za rokem se stupňovalo utrpení lidstva. Tisíce mužů, žen a dětí denně umíralo padajícími bombami. Tisíce mladých mužů prolévaly svou krev na mnohých bojištích Evropy.

Přešla válka. Byl mír. Nový život!

Ještě kolem nás v našem lese, na polích, po cestách po kterých jsme chodili, ležely ohrořené vraky automobilů, převrácené tanky, smrtenosné granáty, pušky, zbraně a my v tomto poválečném chaosu utvářeli nový oddíl. Dala by se o tom všem napsat silná kniha, ale já nechci mluvit o historii, ale o tom, proč s vámi žiji, proč s vámi poznávám přírodu, proč s vámi jdu po junácké stezce!

Mezi vámi milovaní bratři a sestry si ^{ne} připadám, že jsem o mnoho starší, než vy. Jezdím s vámi na kole, na lyžích, přelézám skály, kopee, zpívám, vařím, skotačím, hraji hry, jsem jako vy, jako kluk.

Te vše mě udržuje v dobrém tělesném zdraví a ve veselejší myslí. Junácký zákon, heslo a slyb mě nabádá a zavazuje, aby bych vám byl příkladem. Nedokázal bych se vám po dívat do očí, kdybych něco jiného dělal, než mluvím. Vy mě nutíte k tomu, abych se stále učil. Po vašich otázkách mnohdy musím brát odbernou knihu do rukou a vyhledávat odpovědi. Učím se s vámi. Od vás se dovidám, co děláte ve škole, jaké máte záliby, co vás vůbec zajímá. Sleduji s vámi seriál o Rychlých šípech, chodím s vámi na dobrodružné filmy.

Vy neznáte ještě přetvářky, faleš dospělých, znám vaše slabosti, vaše ctnosti, prožívám s vámi vaše mládí.

Láska k přírodě, kterou mě naučil skauting, jeho idea, myšlenka světového bratrství, to všechno mi pomáhá překlenout těžkosti v mém životě. Žiji pro vás, dávám se vám cele, jsem šťasten, že prožíváte své mládí

p l o d n ě a r a d o s t n ě !

Váš Tarzan.

.....0

S l e v a g e n i ů :
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Nejhorsím druhem lži jsou sliby, které nemůžeme splnit. Žádná ztráta není tak těžká, jako ztráta času, promarněného pro nic.

Není možné, aby jeden člověk měl samé dobré nápady.

John Wanamaker.

Pro přemýšlení:

Podivné, proč lidé říkají, kteří chtějí hájit přátelství: "Mám přitele, na kterého se mohu spolehnout", ale nikdy: "Moji přátelé se mohou na mne spolehnout."

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX